

## Καταναλωτισμός και σχολική αντικοινωνικότητα (Κωνσταντίνα Αρκουμάνη, Θεολόγος)

/ [Πεμπτούσια](#)



[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=172538>]

Αναλυτικότερα, μπορούμε να εντοπίσουμε αντικοινωνικούς μαθητές που να καταστρέφουν τη σχολική περιουσία και να μην επανορθώνουν για τα λάθη τους, να υιοθετούν μια απαξιωτική στάση απέναντι στον εκπαιδευτικό, γιατί τον θεωρούν υπεύθυνο για τα κοινωνικά προβλήματα και αδιέξοδα της κοινωνίας, λόγω του ότι ο δάσκαλος εκπροσωπεί το ενήλικο περιβάλλον το οποίο συχνά απογοητεύει τον νέο. Βεβαίως, ο εκπαιδευτικός μπορεί να εντοπίσει σημάδια αντικοινωνικότητας ακόμα και όταν ο νέος αρνείται να συνεργαστεί στις ομαδικές εργασίες και σχολικές δραστηριότητες ή εφευρίσκει τρόπους ώστε να απουσιάζει από τα μαθήματά του για μη σοβαρούς λόγους. Το χειρότερο απ'όλα είναι όταν οι μαθητές κοροϊδεύουν, χλευάζουν συμμαθητές τους και γενικότερα ανθρώπους που έχουν διαφορετική εθνικότητα, γλώσσα, θρήσκευμα, πολιτισμό ή παιδιά με ειδικές ανάγκες. Εκεί εύκολα αντιλαμβανόμαστε ότι το σχολείο έχει αποτύχει στον σκοπό του που είναι η μόνιμη μεταβολή της συμπεριφοράς του μαθητή και η ομαλή κοινωνικοποίηση των μαθητών.[10]



Πηγή: *wikimedia commons*

Ενώ τα παιδιά στον Τρίτο κόσμο αποδεκατίζονται κατά εκατομμύρια από την αστία, τις επιδημίες και τους πολέμους, τα παιδιά του ανεπτυγμένου κόσμου αιμοραγούν ψυχικά. Ένα σύγχρονο φαινόμενο που παρακολουθούμε με αγωνία στην Αμερική είναι ότι οι διαταραχές της συμπεριφοράς έχουν φτάσει σε τέτοιο σημείο όπου πολλές φορές επεμβαίνει η αστυνομία προκειμένου να συλλάβει τον νεαρό δράστη. Υπολογίζεται, ότι στην Αμερική περίπου 3,2 εκατομμύρια παιδιά κάθε χρόνο αποτελούν μάρτυρες οικογενειακής βίας στο σπίτι τους. Ιδιαίτερα σημαντικό θεωρείται το στοιχείο ότι η αμερικανική κοινωνία - αποτελεί πρότυπο για τις χώρες του Δυτικού κόσμου μέσω της τηλεοπτικής ηρωοποίησης της βίας, λένε οι ειδικοί, είναι αυτή που διδάσκει στα παιδιά τη βία, την ανομία και την οπλοκατοχή από πολύ μικρή ηλικία.[11]

Θα ήταν μεγάλη παράλειψη να μην αναφέρουμε ότι στην Αμερική οι άνθρωποι αγνοούν τη διδασκαλία του Κυρίου Ιησού Χριστού - χάνονται μέσα στις απολαύσεις και την ασφάλεια που τους παρέχει η σύγχρονη τεχνολογία και έτσι απομακρύνονται από την αποστολή τους που είναι η σωτηρία. Έχουν υιοθετήσει ένα αντισταυρικό πνεύμα, δηλαδή ένα πνεύμα άνεσης το οποίο αλλοιώνει τον Θεό. Αυτό σημαίνει ότι η Ανατολή με τη Δύση διαφέρουν πάρα πολύ, αφού στον δυτικό τρόπο ζωής υπάρχει μια τάση να διδάσκεται ότι η ηθική είναι σαν κάτι που πρέπει να γίνεται, ενώ στην Ορθόδοξη Εκκλησία πιστεύουμε στην πνευματική αναγέννηση και μεταμόρφωση του ανθρώπου μέσα από τα μυστήρια της Εκκλησίας.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η οικογένεια αποτελεί το κλειδί στην ανάπτυξη αντικοινωνικών συμπεριφορών ανάμεσα στα παιδιά, αφού σε αυτή δημιουργούνται τα θεμέλια της προσωπικότητας και της μελλοντικής προσαρμογής τους. Οι νέοι με προβληματικές συμπεριφορές προέρχονται από τοξικές οικογένειες όπου σε αυτές κυριαρχούν είτε η αυστηρότητα στη λήψη αποφάσεων, είτε λαμβάνουν σκληρές τιμωρίες, είτε έχουν αδυναμία στο να βάζουν όρια στις συμπεριφορές των παιδιών και πολλές φορές είναι τα ίδια θύματα παραμέλησης ή σωματικής, λεκτικής και συναισθηματικής κακοποίησης ή ενδοοικογενειακής βίας.

Στο σημείο αυτό έχει παρατηρηθεί ότι αντικοινωνικά άτομα είναι πιθανότερο, σε σχέση με άλλους, να έχουν κακοποιηθεί ως παιδιά. Αυτό δεν αποτελεί έκπληξη δεδομένου ότι πολλοί από αυτούς έχουν μεγαλώσει με αμελείς και ίσως βίαιους αντικοινωνικούς γονείς. Σε πολλές περιπτώσεις, τα πρώην κακοποιημένα άτομα όταν αποφασίζουν να δημιουργήσουν οικογένεια κακοποιούν τα δικά τους παιδιά. Άλλες φορές αντικοινωνικά παιδιά προέρχονται από ένα προστατευτικό περιβάλλον που δεν τα βοηθά στο να αναπτύξουν ανεξαρτησία ή αυτονομία στη ζωή.[12]

Βεβαίως, μπορεί ένας αντικοινωνικός άνθρωπος να μην ευθύνεται για αυτό που του συμβαίνει. Μια σύγχρονη μορφή κακοποίησης είναι και η κακοποίηση του εμβρύου, όπου η έγκυος γυναίκα είτε καπνίζει η ίδια, είτε ζει σε περιβάλλον με καπνιστές. Ακόμη, η κατανάλωση αλκοόλ από την έγκυο γυναίκα επιφέρει προβλήματα στο έμβρυο. Όλα τα παραπάνω μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι όταν η γυναίκα κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης της κάνει χρήση ουσιών ή έχει υπερβολικό άγχος το έμβρυο επηρεάζεται συναισθηματικά και μεγαλώνοντας το παιδί μπορεί να εκδηλώσει αντικοινωνικές τάσεις.[13]

**[Συνεχίζεται]**

[10] Κυπραίου Π., [www.psychotherapeia.net](http://www.psychotherapeia.net)

[11] Καραμπέτσος Χ., [www.karabetsosmd.gr](http://www.karabetsosmd.gr)

[12] Παραβατικότητα και σχολείο, σ. 172

[13] Ο.π., σ. 129